

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce: Zařazení atletiky do výuky tělesné výchovy na základních školách
Autor: Kamil Hajšman   **Studijní obor:** učitelství pro 2.st. ZŠ, TIV-TV
Druh a forma studia: interní, magisterské   **Rok:** 2007
Oponent práce: PhDr. Ladislav Růžička.

Doplňená a přepracovaná DP obsahuje i nadále některé dílčí nedostatky, počínaje Úvodem, který je nikoliv úvodem k řešené problematice, ale spíše všeobecnou obhajobou tělesné výchovy. Krátká zmínka o atletice užívá pojem „lehká atletika“, již několik desetiletí vyčleněný z odborné terminologie.

Problém práce je spojován s domněnkou, že atletika je „nezastupitelný prostředek v procesu rozvoje osobnosti žáka“. Domnívám se, že v tomto vztahu je atletice přisuzován význam, který přesahuje její možnosti. Bylo by na místě spíše specifikovat přínos atletiky jako prostředku přirozeného pohybového základu a nezpochybnitelností pravidel také její kladný podíl na formování osobnosti žáka.

Teoretická část (kapitola 3.1) je komplilátem různých zdrojů, které však nejsou uvedeny. V rozboru významu a všeestrannosti atletiky dochází někdy až k nežádoucím zjednodušením. Vzhledem ke zvolenému tématu je část 3.3 – Atletika v osnovách TV pro 2. stupeň ZŠ, velmi stručná, nehledě na absenci alespoň zmínky o nových trendech a existenci rámcových vzdělávacích programů. Přitom obojí je zařazeno v přílohách 4 a 5.

Kapitola 3.4.2 – Zařízení pro atletiku, vychází z blíže neurčitých starších zdrojů. Rozběžíště pro hod míčkem a granátem rozhodně není zakončeno břevnem, tak jak to známe z vrhu koulí.

Formulace hypotéz nevyužívá možnosti obsáhnout celou problematiku zařazování atletiky do výuky TV. H1 pracuje s pojmem „dostatečné vybavení“, který je určen vlastní zkušenosti diplomanta. Podle mého názoru, jsou počty náčiní podhodnoceny. H2 je lingvisticky nesprávně formulována, vyhodnocována podle výsledků otázky č. 15 dotazníku. Není tedy jasné, zda učitelé hodnotí výuku atletiky, nebo atletiku jako „královnu sportů“ a divácky atraktivní odvětví. Některé zkoumané skutečnosti (např. počet učitelů TV na jednotlivých školách) dávají irrelevantní výsledky. Počet učitelů není vztažen k velikosti školy, počtu žáků a tříd.

V diskusi postrádám více úvah o důvodech neoblíbenosti atletiky mezi žáky základních škol. Ke kvalifikované odpovědi by byl zapotřebí rozbor užívaných metod, stylů, organizace a efektivity vyučovacích jednotek atletiky, tedy časově náročnější výzkum, spojený s pozorováním a dalšími výzkumnými metodami.

Diplomantovi se přesto podařilo získat výsledky, které jsou někdy překvapivé a upřesnit původní představu o postavení atletiky ve výuce TV na základních školách. Díky celkové úspornosti práce vyniká její přehlednost. **Využitelnost závěrů** pro teorii a praxi není formulována.

Práci doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě : 1. Zamyslete se více nad důvody neoblíbenosti atletiky u žáků 2. st. ZŠ

2. Odůvodněte dostatečnost všemi stanovených počtů vrhačských náčiní pro výuku atletiky. Je od nich částečně odvozeno vyhodnocení H1.

Praha, 6.5.2007

PhDr. Ladislav Růžička